

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Gofman Mihail și avocatul Nagacevschi Vitalie în interesele lui Gofman Mihail, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Gofman Mihail împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea procesului-verbal și a deciziei cu privire la examinarea cauzei disciplinare, anularea ordinelor de sancționare disciplinară și eliberare din serviciu, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 15.05.2014, Gofman Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea procesului-verbal și a deciziei cu privire la examinarea cauzei disciplinare, anularea ordinelor de sancționare disciplinară și eliberare din serviciu, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul contractului individual de muncă nr. 187 din 24.12.2012, a exercitat funcția de șef-adjunct al Serviciului prevenire și combaterea spălării banilor în cadrul Centrului Național Anticorupție. Din data angajării și prestării de fapt a muncii, nu a existat nici o pretenție din partea pârîtului pe marginea calității muncii sau calificării, avînd acordate stimulări, prime pentru munca prestată.

La data de 06.03.2014, în săptămînalul independent „Ziarul de Gardă”, s-a publicat un articol „CNA în Poiana Domnească. Imperiul lui Gofman, cel mai bogat angajat al CNA”, iar ca urmare a acestei publicații, au fost formulate o serie de pretenții față de activitatea sa.

La data de 10.03.2014, în adresa sa a parvenit scrisoarea Direcției Generale Securitate Internă a Centrului Național Anticorupție, prin care i-a fost solicitată opinia pe marginea articolului nominalizat, fiind acordat termen de pînă la 12.03.2014, ora 14⁰⁰.

În vederea concretizării circumstanțelor relevante ce constituie obiectul examinării, prin demersul din 11.03.2014 ora 11⁰⁰, a solicitat Direcției Generale Securitate Internă a Centrului Național Anticorupție, concretizarea întrebărilor care interesează această subdiviziune. Totodată, avînd în vedere că pînă la data fixată

nu s-a luat nici o atitudine la cererea înaintată și pentru a exclude interpretările denaturate cu privire la comportamentul său, la data de 12.03.2014, ora 13³¹ a depus Direcției Securitate Internă, anumite opinii pe marginea articolului dat. Ulterior, prin notificarea nr. 07/883 din 11.03.2014, recepționată la 12.03.2014 ora 17⁰⁵, Direcția Securitate Internă a Centrului Național Anticorupție, l-a informat că a fost finalizată procedura disciplinară inițiată pe numele său, iar materialele acumulate au fost remise Colegiului Disciplinar pentru examinare în ședința convocată pentru data de 13.03.2014 ora 10⁰⁰, ședință la care a fost invitat spre participare. La 13.03.2014 a depus la Centrul Național Anticorupție, Colegiul Disciplinar, inclusiv în copie și Direcției Securitate Internă, două adresări cu nr. 13/901 din 13.03.2014 și nr. 13/921 din 13.03.2014, ora 08⁴⁰, în care a solicitat respectarea drepturilor sale la studierea rezultatelor investigațiilor efectuate în cadrul procedurii disciplinare și acordarea posibilității de a-și expune opinia și prezentarea probelor relevante.

În opinia sa, la această etapă angajatorul a încălcat procedura stabilită de art. 208 Codul muncii, deoarece pînă la expedierea actelor Colegiului Disciplinar, urmau să fie cerute explicații cu privire la fapta comisă.

În speță, prin nota Direcției Securitate Internă i-a fost cerut pînă la data de 12.03.2014 ora 14⁰⁰, opinia pe marginea articolului, iar ulterior pînă la împlinirea acestui termen, prin notificarea din 11.03.2014, a fost informat despre finalizarea procedurii disciplinare, astfel angajatorul nu i-a cerut explicații contrar art. 208 Codul muncii. La data ședinței Colegiului Disciplinar a formulat cereri privind oferirea posibilității de a studia rezultatele investigațiilor efectuate, acordarea unei posibilități reale de expunere a opiniei pe marginea materialelor acumulate și a procedurii de administrare a acestora, precum și amînarea examinării procedurii pentru un termen rezonabil întru depunerea explicațiilor și asigurarea dreptului la prezentarea probelor relevante. Cererile și demersurile înaintate nu au fost auzite, iar pe cale de consecință au fost nerespectate prevederile art. 9 lit. 1) și m) Codul muncii, ce acordă salariatului dreptul la apărare (de a face explicații, de a lua cunoștință cu învinuirea adusă, cu actele întocmite, etc.) în soluționarea litigiilor de muncă. Din conținutul procesului-verbal nr. 1 din 13.03.2014, se constată că cererile făcute nici nu au fost introduse în procesul-verbal; la fel nici opinia cerută nu a fost obiect de examinare, motiv pentru care consideră că ședința Colegiului Disciplinar a fost una neobiectivă.

La data de 14.03.2014 a primit scrisoarea Direcției Generale Securitate Internă nr. 07/932, prin care este informat despre convocarea repetată a ședinței Colegiului Disciplinar pentru data de 20.03.2014, ora 15⁰⁰. Prin aceeași notă i s-a expediat pentru cunoștință încheierea din 11.03.2014, privind rezultatele examinării materialelor în cadrul procedurii disciplinare pe 8 file, cu invitarea sa la Direcție pentru 18.03.2014, în vederea depunerii lămuririlor scrise. La data de 14.03.2014, la ședința Colegiului Disciplinar s-a hotărît de a se anula hotărîrea anterioară din 13.03.2014 cu privire la eliberarea sa din funcție, fiind restituite actele pentru examinare suplimentară. Prin același proces-verbal al Colegiului Disciplinar din 14.03.2014, s-a fixat o nouă ședință a Colegiului Disciplinar pentru 20.03.2014, ora 15⁰⁰. Prin notificarea Direcției Generale Securitate Internă nr. 07/1005 din 19.03.2014, a fost informat despre ședința repetată a Colegiului Disciplinar și despre un raport suplimentar din 19.03.2014 privind rezultatele examinării suplimentare a procedurii disciplinare. Această notificare i-a fost adusă

la cunoștință la 20.03.2014, ora 14¹⁰, adică cu 50 de minute pînă la începerea ședinței Colegiului Disciplinar.

Consideră că și de această dată, examinarea materialelor s-a făcut în lipsa sa, iar în mod formal la ora 16⁰⁰ a fost invitat împreună cu avocatul său, fiind adresate unele întrebări distorsionate, subiectul cărora nu era regăsit în încheierea din 11.03.2014 aprobată de către Directorul Centrului Național Anticorupție. Conform procesului-verbal nr. 3 din 20.03.2014 al Colegiului Disciplinar al Centrului Național Anticorupție, s-a decis eliberarea sa din serviciu.

Cu aceste constatări nu este de acord, deoarece din conținutul procesului-verbal nr. 3 din 20.03.2014 și a încheierii din 11.03.2014, a aflat că în temeiul Raportului nr. 54i din 06.03.2014, a fost inițiată procedura disciplinară privind cauzarea de prejudicii imaginii Centrului după materialele relatate în articolul „CNA în Poiana Domnească. Imperiul lui Gofman, cel mai bogat angajat al CNA” publicat la 06.03.2014 de către săptămînalul independent „Ziarul de Gardă”, cu propunerea formulată de constatare a încălcării art. 3, 4, 7 și 14 - principiile integrității morale, respectului și loialității din Codul de conduită a colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a prevederilor lit. d), h) alin. (1) art. 26 din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție nr. 1104 din 06.02.2002, susținîndu-se că prin acțiuni culpabile a agonisit averi care au fost reflectate la data de 06.03.2014 în săptămînalul „Ziarul de Gardă”.

Urmare a convocării repetate a anunțat că pînă la apariția articolului în „Ziarul de Gardă”, în adresa acestuia au existat mai multe tentative de denigrare a imaginii, materializate prin publicații și alte informații compromițătoare, care au fost verificate de către autoritățile competente. În special, la 14.12.2013, din numele unor societăți comerciale au fost depuse plîngerii în care au fost invocate fapte care s-au pretins a fi comise de el. Pe marginea acestor plîngerii Procuratura Anticorupție a demarat o anchetă, prin care a audiat semnatarii acesteia și a constatat că respectivele persoane nu au semnat asemenea cereri și în general nu cunosc un astfel de funcționar Gofman Mihail. Dovadă a circumstanțelor relatate servesc explicațiile date de aceste persoane precum și ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale emisă de Procuratura Anticorupție la 16.01.2014.

Direcția Generală Securitate Internă nu a luat atitudine și nici explicații nu i-a solicitat, cu toate că prin aceste acțiuni se atenta nejustificat la imaginea colaboratorilor Centrului și a instituției vizate. Similar și în cazul altor publicații ce îl vizau, Direcția a manifestat dezinteres și lipsă de atitudine. Potrivit încheierii vizate, cu referire la articolul din Ziarul de Gardă, s-au elucidat aspecte ce țin de conduita și integritatea profesională a sa, privind asigurarea materială, modul de trai, mijloacele de transport aflate în proprietate, mijloace financiare și afaceri, tangențe cu reprezentanții sistemului judiciar - toate acestea fiind considerate motive pentru care se pretinde, că a realizat îmbogățiri ilicite și dobîndiri ilegale, precum și că sunt dirijate și puse în aplicare de el. La fel, s-a concluzionat că proprietatea relatată în ziar reprezintă bunurile de facto ale sale, iar activitatea subdiviziunii Securitate Internă, a demonstrat faptul tănuirii proprietăților și a tranzacțiilor dubioase cu privire la dobîndirea acestora.

Potrivit Legii nr. 1264-XV din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, la data de 28.01.2013, a prezentat declarația cu privire la venituri și

proprietăți pentru perioada 2012-2013. Anterior, în strictă corespundere cu prevederile legislației în vigoare, a depus declarații și pentru anii precedenți. Potrivit informației expuse în declarația prezentată, nu deține nici o casă de locuit în proprietate, fiind titularul ap. 18 amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 71, iar în acest mod, consideră că sunt neîntemeiate constatările din actele angajatorului, potrivit cărora a procurat în or. Durlești, mun. Chișinău un lot de teren și a edificat o casă pe acesta și a înscris bunurile imobile pe numele mamei sale, iar aceste fapte acordă un caracter social periculos, fără ca angajatorul să verifice circumstanțele cazului, ci doar din supozițiile articolului din presă, a concluzionat caracterul culpabil al său. Pentru argumentarea concluziei sale angajatorul a menționat că, lotul de teren pentru construcții cu nr. cadastral 0121129.024, cu suprafața de 0,0685 ha, amplasat în mun. Chișinău, or. Durlești, strada 2 Tineretului, 5, a fost procurat la 11.06.2010, de Gofman Rita în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, drept intabulat în Registrul bunurilor imobile la 29.06.2010, astfel el nu a participat nici la încheierea, nici la semnarea și nici transmiterea în fapt a bunului menționat. Ulterior, în temeiul certificatului urbanistic, autorizației de construire, urmare a edificării construcției casei individuale și a anexei, în conformitate cu Dispoziția Primăriei Durlești nr. 11 din 28.01.2013, procesului-verbal de recepție finală nr. 05/13 din 28.01.2013, Gofman Rita a dobândit dreptul de proprietate asupra casei individuale cu suprafața totală de 163,9 m² și a construcției accesorii cu suprafața de 29,2 m², bunurile imobile vizate fiind intabulate în Registrul bunurilor imobile la 28.01.2013. Prin urmare, casa de locuit din or. Durlești, mun. Chișinău aparține în exclusivitate, cu drept de proprietate Ritei Gofman, mamei sale, dar nu lui. Astfel, chiar dacă este o informație cu caracter privat al mamei sale, a declarat că sursa venitului ei îl constituie economiile personale acumulate de către dânsa în cursul anilor, cât și alte surse deținute legal.

Însă, cu toate cele expuse, este destul de stranie expunerea din conținutul procesului-verbal nr. 3 din 20.03.2014 și încheiere, potrivit căreia a fost surprins că are acces la imobilul care aparține mamei, or, restricțiile pot fi opuse doar de către proprietarul bunului, la fel, nu a comis vreo faptă ilicită, cauzatoare de daune, pentru a se deghiza, atunci când merge în ospeție, în vizită la persoanele apropiate sau atunci când se află provizoriu, din necesități cotidiene, în acest imobil. Or, în astfel de situație crede că direcția Securitate Internă avea obligația de a verifica dacă în perioada anterioară domiciliu în apartamentul ce-i aparține lui, dovada fiind serviciile comunale achitate la adresa domiciliului. Cât privește veniturile și proprietățile deținute de el și membrii familiei sale, a menționat că verificarea datelor privind proprietățile expuse în Ziarul de Gardă, aceasta reprezintă informația făcută publică prin Declarația cu privire la venituri și proprietăți, inclusiv cea depusă la 28.01.2013. A obținut venituri la locul de muncă de bază, activitate didactică, activitate științifică, depuneri în instituții financiare în mărime totală de 909 110,12 lei. De asemenea, potrivit declarației, a prezentat toată informația privind bunurile imobile și mobile dobândite de familia sa pe parcursul anilor precedenți, precum și temeiul juridic al acestora.

În aceste condiții afirmațiile, potrivit cărora a tăinuit proprietăți, sunt absolut incorecte, or tot de ce dispune a reflectat în Declarația pe venituri și proprietăți. La fel, este neîntemeiată concluzia că terenurile procurate, ar avea o altă valoare decât prețul contractului, iar în ceea ce privește cotele-părți deținute în cadrul

societăților comerciale, prin explicația depusă, a susținut că nu deține cote în societăți, iar părțile sociale deținute de soția sa, încă la 25.01.2013, au fost înstrăinate, prin urmare afirmațiile expuse în presă și încheiere privind deținerea mai multor societăți este neveridică.

Totodată, a menționat că în actele pîrîtului se invocă că are un comportament neadecvat și arogant în raport cu terții, inclusiv colegii de serviciu. Această concluzie este una neîntemeiată, întrucît se operează cu noțiuni generale, fără să fie menționat vreun fapt în concret, care au afectat anumite persoane precum și prin lipsa unor sancționări disciplinare pe aceste fapte, pentru ca eventual să se susțină caracterul derogatoriu de la normele de conduită.

Cele invocate pun în sarcina Direcției Generale Securitate Internă, să dispună de o atitudine corectă și imparțială față de orice interes, inclusiv politic și să țină cont doar de interesul public și circumstanțele pertinente ale cazului. În speță, încheierea emisă nu conține probe, explicații ale terților că a cauzat prejudiciu, data, circumstanțele, or conform art. 14 Codul civil, se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat). Mai mult, în opinia pîrîtului nu există nici șifonare a imaginii Centrului Național Anticorupție, întrucît datorită eforturilor sale au fost depistate, semnalate și contracarate fraude economice prin ce s-a ridicat prestigiul instituției.

La 21.03.2014, Colegiul Disciplinar a emis decizia nr. 07-3/4 cu privire la eliberarea sa din serviciu. Decizia emisă, pe lângă faptul că a fost adoptată în altă zi decît data în care s-a convocat Colegiul Disciplinar, conține și alte învinuiri decît cele care au fost obiect de examinare.

În acest context, nu este de acord nici cu concluziile expuse, cu privire la faptul că testarea cu Poligraful, ar fi pus în evidență calitatea de nedemn de a continua activitatea pe care o deținea. Poligraful nu constată veridicitatea informațiilor oferite de către subiect, așa cum acesta înregistrează modificările fiziologice ale organismului în timpul variatelor stări emoționale care însoțesc simularea și rezultatele testării nu trebuie să fie temei pentru constatarea lipsei integrității morale și a loialității titularului funcției, precum și nu poate să servească în calitate de probă în vreo procedură pornită împotriva angajatului.

Cu referire la relațiile cu Tulbu Valeriu, deși le-a expus în Declarația cu privire la venituri și proprietate, menționează că soția sa este titulară a unei obligații civile de împrumut față de acesta. În acest sens, constatările din încheiere, potrivit căreia la solicitarea unității de monitorizare, Tulbu Valeriu nu a reacționat pentru a afirma/infirma existența raportului de împrumut, prin urmare acesta nu a existat, urmărindu-se doar camuflarea unor stări de lucruri, nu constituie temei de a-l culpa.

Or, pe lângă faptul că nu există vreo obligație sau text de lege, care ar obliga terții de a se prezenta la astfel de solicitări, Tulbu Valeriu a prezentat informația scrisă într-o cauză civilă în care a confirmat existența împrumutului, iar aceste raporturi civile sunt recunoscute deja prin hotărîre judecătorească definitivă.

Referitor, la veniturile soției sale, potrivit încheierii din 11.03.2014, a procesului-verbal nr. 3 din 20.03.2014 și deciziei din 21.03.2014, s-a menționat inexistența acestor venituri, întrucît potrivit informației organului fiscal, aceasta nu

a declarat asemenea venituri, precum și urmare a interpelării adresate, Gofman Ludmila nu a infirmat și nici confirmat existența veniturilor.

Prin urmare, actele emise nu fac distincție între sursele de venit în calitate de obiect al impunerii fiscale și obligativitatea depunerii declarațiilor cu privire la venit, operându-se doar cu presupuneri fără a avea un suport legal și probatoriu corespunzător. Soția sa în perioada de referință începând cu 01.01.2012-28.01.2013, a obținut salariu în mărime de 799 739 lei, plătită de compania nerezidentă a Republicii Moldova, despre care fapt anterior Centrul Național Anticorupție a fost informat la depunerea declarațiilor anterioare. Aceste sume au fost achitate prin transfer bancar, fiind ridicate în mod transparent în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Totodată, cu referire la nedeclararea a 5 ha de teren forestier extravilan, a indicat că nu deține o astfel de suprafață, având în arendă 3 ha de teren, care conform contractelor de arendă nr. 258, 298 și 299 din 28.12.2008, au fost înregistrate în Registrul bunurilor mobile a ÎS „Cadastru”. Această arendă de bunuri a fost declarată în declarația pe venituri și proprietăți pentru anul 2012. La fel, cu privire la nedeclararea unor bunuri cu suprafața de 0,36 ha și 0,0281 ha, acestea au fost dobândite și înregistrate în modul stabilit în Registrul bunurilor imobile; în declarația prezentată acestea sunt reflectate cu o suprafață totală de 0,3881 ha (0,36+0,0281), întrucât figurează sub un singur contract nr. 4947 din 17.03.2012.

Cît privește aspectul de declarare, învederează că obiect al impunerii îl constituie venitul din investiții și financiar din orice surse aflate în afara Republicii Moldova, obținut de persoanele fizice rezidente cetățeni ai Republicii Moldova care nu desfășoară activitate de întreprinzător. Astfel, veniturile obținute de către soția sa nu reprezintă obiecte al impunerii fiscale și deci nicidecum nu puteau constitui obiectul declarațiilor către organul fiscal.

În concluzie, expunerile inserate în cadrul procedurii disciplinare, le consideră neîntemeiate, bazate pe presupuneri, ce urmăresc denigrarea de integritate privind verificarea conflictelor de interese admise în activitatea Comisiei Naționale de Integritate.

Solicită Gofman Mihail anularea ordinului nr. 97ps și nr. 96 ps din 16.04.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de eliberarea din serviciu, din funcția de șef-adjunct al Serviciului prevenire și combatere a spălării banilor din cadrul CNA; anularea ca ilegală a deciziei nr. 07-3/4 din 21.03.2014 și a procesului-verbal nr. 3 din 20.03.2014 despre eliberarea din serviciu, șef-adjunct al Serviciului prevenire și combatere a spălării banilor din cadrul CNA, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 iulie 2015, a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată a lui Gofman Mihail împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea procesului-verbal nr. 3 din 20.03.2014 și a deciziei nr. 07-3/4 din 21.03.2014 despre eliberarea din serviciu, șef-adjunct al Serviciului prevenire și combatere a spălării banilor din cadrul CNA, a ordinului nr. 96 ps și nr. 97ps din 16.04.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de eliberarea din serviciu, din funcția de șef-adjunct al Serviciului prevenire și combatere a spălării banilor din cadrul CNA, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut aplicabile prevederile art. 1 alin. (2), 2, 3 16 alin. (1), 24 alin. (3) și 25 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului

administrativ, art. 4 alin. (2) și 68 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 12, 15, 26, 33 din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție, art. 3 pct. 4, 7 și 14, art. 12 din Codul de Conduită a colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 664 din 30.08.2013, pct. 3.4 lit. c) și d) din Regulamentul cu privire la monitorizarea stilului de viață al angajaților Centrului Național Anticorupție, concluzionând că la emiterea actelor contestate, pîrîtul a respectat cadrul legal care reglementează procedura de adoptare a acestora.

La 21.07.2015, Gofman Mihail a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 iulie 2015 și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a cerințelor sale.

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care instanța de fond le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; concluziile instanței de fond, expuse în hotărîre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii; normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat.

În speță, Gofman Mihail a menționat că CNI, potrivit prevederilor legislației, a fost creată în exclusivitate pentru verificarea declarațiilor cu privire la venituri și proprietate și al declarațiilor de interese personale ale președintelui și membrilor CNI, iar apelantul nu este membru sau președinte al CNI. Unica autoritate competentă să se pronunțe asupra legalității și corectitudinii actelor de constatare aprobate de CNI este instanța de contencios administrativ și apelantul a atacat pe calea contenciosului administrativ concluziile din Raportul aprobat prin hotărîrea nr. 1 din 07.05.2015 a Comisiei.

Referitor la pretinsa încălcare de către apelant a Regulamentului cu privire la monitorizarea stilului de viață al angajaților CNA, menționează că acest Regulament nu a fost publicat în Monitorul Oficial, nici pe pagina WEB a CNA și nu i-a fost adus la cunoștința sub semnătură, iar invocarea de către instanța de fond a faptului că apelantul ocupa funcții de răspundere și că în consecință era familiarizat cu toate actele interne ale instituției, are un caracter arbitrar.

Mai indică că, în pofida faptului că instanța de fond a considerat că în ședință a fost constatat că apelantul a cunoscut prevederile Regulamentului cu privire la monitorizarea stilului de viață al angajaților CNA, acest fapt nu a fost dovedit cu probe veridice și suficiente.

Referitor la pretinsa existență a acordului tacit al apelantului pentru supunerea testului cu utilizarea poligrafului și pretinsului caracter declarativ al lipsei cadrului legal la momentul supunerii apelantului testului cu utilizarea poligrafului, a menționat că instanța de fond a acceptat argumentele că pentru a supune persoana testării cu utilizarea poligrafului este necesar acordul persoanei, totodată a hotărît că forma acordului pentru testarea cu utilizarea poligrafului, nu are nici o importanță, putînd fi în scris, oral sau tacit, dar consideră că această concluzie vine în contradicție directă cu prevederile art. 1 din Legea privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf).

Astfel, instanța de judecată a aplicat incorect normele de drept material. Totodată apelantul a fost supus testului cu utilizarea poligrafului la 12.11.2013, pe cînd Regulamentul Comisiei de stat pentru testări cu utilizarea poligrafului a fost aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 475 din 19.06.2014. Astfel, la momentul

supunerii testului cu utilizarea poligrafului, nu era creată Comisia de stat pentru testări cu utilizarea poligrafului, nu era aprobat Regulamentul Comisiei, nu erau aprobate principiile organizatorice ale efectuării testării, normele metodice unice de efectuare a acestor testări, precum și modul de pregătire a poligrafologilor. În asemenea circumstanțe, testarea a fost efectuată ilegal, iar mențiunea instanței de judecată despre caracterul declarativ al acestei afirmații a reclamantului este arbitrară.

Referitor la respingerea tacită a argumentului reclamantului privind ilegalitatea sancționării sale pentru apariția în mass-media a unui articol critic la adresa sa, menționează că instanța de judecată a respins tacit, fără nici o argumentare, capătul de cerere privind ilegalitatea sancționării apelantului pentru apariția în „Ziarul de Gardă” a unui articol critic la adresa sa, iar lipsa concluziilor instanței în acest sens sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Totodată prin cererea de apel s-a solicitat și anularea încheierii instanței de fond din 02.03.2015, prin care a fost admisă cererea de recuzare a judecătorului V. Brașoveanu înaintată de reprezentantul CNA la 25.02.2015.

Consideră că încheierea nominalizată este neîntemeiată și urmează a fi anulată, deoarece a fost încălcat principiul contradictorialității procesului, or instanța de judecată a pus la baza soluției sale un argument invocat de judecată din oficiu fără ca acesta să fi fost discutat de părți: recuzarea judecătorului Vladimir Brașoveanu a fost admisă în baza unei presupuse suspiciuni de imparțialitate, ceea ce contravine prevederilor art. 52 alin. (5) CPC; concluziile judecătorului Dorin Mustață privind prezența circumstanțelor care justifică recuzarea judecătorului Vladimir Brașoveanu sunt în contradicție cu materialele cauzei - în dosar nu există nici un indiciu, care ar putea fi interpretat ca și motiv de recuzare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Gofman Mihail și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 iulie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gofman Mihail împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea procesului-verbal nr. 3 din 20.03.2014 și a deciziei nr. 07-3/4 din 21.03.2014 despre eliberarea din serviciu, șef-adjunct al Serviciului prevenire și combatere a spălării banilor din cadrul CNA, a ordinului nr. 96 ps și nr. 97ps din 16.04.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de eliberarea din serviciu, din funcția de șef-adjunct al Serviciului prevenire și combatere a spălării banilor din cadrul CNA, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 08.04.2016 și 11.04.2016, Gofman Mihail, iar la 10.05.2016 și avocatul Nagacevschi Vitalie în interesele lui Gofman Mihail, au contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei

Centru, mun. Chișinău din 13 iulie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat interpretarea eronată a legii privind competența CNA de a constata încălcarea regimului juridic al declarării veniturilor și proprietăților, în cadrul „monitorizării stilului de viață” și neaplicarea Legii cu privire la CNI; neaplicarea prevederilor legii privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat, la aprecierea legalității testării recurentului.

La fel a invocat aprecierea arbitrară de către instanțe a actului CNI în calitate de probă și a efectelor contestației CNA împotriva actului de constatare a CNI.

Totodată, Gofman Mihail a menționat că instanțele au făcut concluzii contradictorii, întemeiate pe aprecierea arbitrară a argumentelor de drept și circumstanțelor de fapt.

Recurentul a susținut și lipsa faptei de încălcare a obligației sale de declarare a proprietăților și veniturilor; ilegalitatea constatărilor Colegiului Disciplinar al CNA în materie penală, art. 352 Cod penal; lipsa competenței CNA.

În recursul declarat de avocatul recurentului, s-a invocat aprecierea arbitrară de către instanța de apel a probelor, precum și interpretarea eronată a legii.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererile de recurs, completul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele ierarhic inferioare au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanța de apel a apreciat incorect probele anexate la dosar, deoarece a invocat din oficiu temeuri inexistente a eliberării recurentului din funcție.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursurile declarate de Gofman Mihail și avocatul Nagacevschi Vitalie în interesele lui Gofman Mihail, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Gofman Mihail și avocatul Nagacevschi Vitalie în interesele lui Gofman Mihail ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Gofman Mihail și avocatul Nagacevschi Vitalie în interesele lui Gofman Mihail.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea